

Nr 1263

Av herr Åberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag rörande beredskapslagring av olja.

I Kungl. Maj:ts proposition 1969: 136 föreslås bl. a. ändringar i Förordningen om oljeavgift vid beredskapslagring av olja. I motion 1968: II: 592 påtalades det omotiverade i att yrkesfiskare sysselsätta på internationellt vatten är skyldiga att erlägga oljelagringsavgift. Förhållandet har emellertid inte blivit föremål för en rättvisare bedömning.

I propositionens uppräkningslista över vilka som är befriade från lagringsskyldighet föreslås fortfarande följande lydelse: "olja som sålts för förbrukning vid fartygs drift i utrikes trafik".

Sveriges Fiskares riksförbund har i sitt remissyttrande över 1968 års oljelagringskommittés betänkande framhållit, att till begreppet "utrikestrafik" bör hänföras det yrkesmässiga fiske som i många fall bedrivs hundratals sjömil ute till havs. Trots detta har oljelagringskommittén och departementschefen fortsatt att ge bestämmelsen en tolkning som varje utsjöfiskare anser som en orättvisa.

Man måste förstå förvåningen hos alla nordsjöfiskare över att de förhållanden under vilka de arbetar i detta hänseende jämföras med ett yrke i land. Dessa yrkesfiskare bedriver ofta sitt fiske uppe vid Shetlandsöarna, utefter den skotska kusten eller på andra avlägsna fångstvatten, ofta med försäljning av fångsten i någon utländsk hamn. Trots detta inrymmer de inte i begreppet "utrikes trafik".

För den övriga sjöfartens del kvarstår den tidigare generösa tolkningen av begreppet, vilket resulterar i att strängt taget alla fartyg som kan räknas till handelsflottan fritages från avgiftsskyldighet. (I vissa andra sammanhang inräknas fiskefartygen i handelsflottan.) Således kan det orimliga förhållandet uppstå, att mindre fartyg, bogserbåtar eller liknande som sällan eller aldrig angör utländska hamnar räknas in i begreppet "utrikes trafik", medan fiskefartygen som nära nog året runt bedriver sitt yrke ute på Nordsjön eller andra avlägsna vatten inte inbegripes i detta.

I remissyttrandet från Sveriges Fiskares riksförbund har också framhållits, att oljelagringskommittén sett alltför ljust på möjligheterna att bedriva ett svenskt fiske i händelse av krig och avspärrning. Denna inställning från SFR:s sida är säkerligen inte överdriven, utan grundad på erfarenhet. Redan under senaste världskriget uppstod under långa tider svårighet för fiskare att utöva sitt yrke. Den stora utbyggnad fiskeflottan genomgått sedan dess har huvudsakligast varit inriktad på fiske långt borta från de

egna kusterna. Man måste därför räkna med att dessa svårigheter blir betydligt större i en framtida krigssituation.

Med hänvisning till vad som ovan framhållits hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring i förslaget till lag om ändring av förordningen (1957:343) om oljelagring m. m., att fiskefartyg, som använder olja och som bedriver yrkesmässigt fiske på internationellt vatten, befrias från avgiftsskyldighet beträffande oljelagringen på samma sätt som rörande handelsfartyg i utrikes trafik; samt

att vederbörande utskott får i uppdrag att utarbeta erforderlig författningstext.

Stockholm den 18 november 1969

Georg Åberg (fp)